

Яценко В.М., студент,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Єряшов Є.К., старший викладач

ГОСПОДАРСЬКО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ АВІАЦІЙНИХ ПІДПРИЄМСТВ У ГАЛУЗІ ЦИВІЛЬНОЇ АВІАЦІЇ УКРАЇНИ

Діяльність у сфері цивільної авіації здійснюється шляхом перевезень пасажирів, вантажу, цим займаються різні державні, колективні, приватні підприємства та організації, громадяни і товариства. Управлінськими об'єктами в сфері авіаційного транспорту є: різна наземна інфраструктура, аеропорти, служба аеронавігації – обслуговування повітряних суден у повітряному просторі України, авіакомпанії, тобто експлуатанти, екіпажі 230 повітряних суден [2]. Особливості створення і діяльності суб'єктів у сфері авіаційного транспорту визначають: Цивільний кодекс України, Господарський кодекс України, Повітряний кодекс України, Закон України «Про господарські товариства» та інші нормативно-правові акти, які виконують регулювання суб'єктів авіатранспорту [4, с. 64].

Одним із головних регулюючих документів світової авіації є Чиказька Конвенція, яка була прийнята державами – засновниками ICAO – International Civil Aviation Organization (Міжнародна організація цивільної авіації) в грудні 1944 року. Цей документ є найголовнішим засновницьким документом, свого роду «Конституцією» для діяльності всіх авіаційних країн. Ця Конвенція містить в собі найголовніші принципи та засади діяльності авіаційних влад кожної країни-учасниці, принципи діяльності авіакомпаній, аеропортів, всіх учасників ринку авіаперевезень. Всі інші різноманітні міжнародні документи, що застосовуються на міжнародній діяльності авіаційного транспорту, тільки доповнюють Положення Чикагської Конвенції, конкретизують окремі її пункти та статті, надають роз'яснення для однозначного її трактування та тлумачення всіма членами світового авіаційного співтовариства.

Сучасна авіація України потребує модернізованішої системи правового регулювання, яка здійснюється різними фінансово господарської діяльності авіаційних підприємств, регулювання взаємовідносин між суб'єктами авіаційної діяльності, правове регулювання вимог до авіаційного персоналу щодо їх рівня кваліфікації, досвіду роботи, та багато іншого [5, с. 18]. Протягом

останніх 10 років поступово розпочався процес адаптації українського законодавства у сфері авіаційної галузі до європейських стандартів. Законодавча влада України спільно з експертами Європейського контролю (ЄК) розробили паспорт проекту, щодо розвитку цивільної авіації «Забезпечення безпеки польотів в Україні», реалізація якого поклала свій початок із січня 2007 року. Цей проект став одним із перших в Україні, що реалізовуватиметься у рамках технічної та експертної допомоги за програмою Європейського Союзу «TWINNING», та дав поштовх для початку розвитку цивільної авіації у європеїзованому напрямку.

До складу авіаційного транспорту входять підприємства повітряного транспорту, що здійснюють перевезення пасажирів і вантажів, аерофотозйомки, сільськогосподарські роботи, а також аеропорти, аеродроми, аероклуби, транспортні засоби, системи управління повітряним рухом, навчальні заклади, ремонтні заводи цивільної авіації та інші підприємства, установи та організації незалежно від форм власності, 231 що забезпечують роботу авіаційного транспорту [3, с. 216]. Взагалі транспорт – це одна з найважливіших галузей суспільного виробництва. Він покликаний задовольняти потреби населення та суспільного виробництва в перевезеннях. Розвиток і вдосконалення транспорту взагалі, а, зокрема, й авіаційного, здійснюється відповідно до національної програми з урахуванням його пріоритету та на основі досягнень науково-технічного прогресу і забезпечується державою [1]. Враховуючи задекларований курс України на інтеграцію до Європейського Союзу, пріоритетним повинно стати впровадження заходів по розвитку діяльності у сфері цивільної авіації та адаптації нормативно правової і законодавчої бази авіаційного транспорту України до відповідності стандартам ЄС.

Література

1. Конституція України: прийнята на п'ятій сесії Верховної Ради України 28 червня 1996 р. – К.: Парлам. вид-во, 1996. – 89 с.
2. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. № 436-IV // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 18. – Ст. 43.
3. Федоров Л.С. Управління і регулювання на транспорті / Л.С. Федоров, Т.В. Федіна. – М.: ГУУ, 2001. – 231 с.
4. Коростей В. Система правового регулювання господарювання: реалізація і перспективи / В. Коростей // Право України. – 2007. – № 4. – С. 80.
5. Битяк О.Ю. Господарсько-правове забезпечення енергетичної політики держави та особливості окремих її напрямів / О.Ю. Битяк // Вісн. Акад. прав. наук України. – 2009. – № 2. – С. 327.